

3410 - 30 x 11 L

4x - 12

कुं०

५७

एम

नार्थं प्रेषितुं कामं नायिकामुद्दिश्य साव्यावचने तद्व्यापाप्रतिवित्तभूतजल
गते सेतुबंधवर्णनम् नयमप्रस्तुतप्रशंसाप्रस्तुतधर्मित्वात् नापि समासोक्तिः
प्रस्तुतवृत्तांतेवर्ण्यमाने श्लेषेण साधारण्येन साहस्येण च प्रस्तुतवृत्तांतस्सू
त्यभावात् अप्रस्तुतवृत्तांतादेव सारूप्यादिह प्रस्तुतवृत्तांतस्य गम्यत्वात् ना
पि निदर्शना प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोः शब्दोपात्तयोरेकसमारोप एव तस्या
समुन्नेषात् यदि विषयविषयिणोः शब्दोपात्तयोः प्रवर्तमान एवालंकारो
विषयिमात्रोपादानेपि स्यात् तदा रूपकमेव भेदेष्वभेदरूपाया अति
शयोक्तिरपि विषयमात्रमेत ननु तर्ह्यत्र प्रस्तुतनायकादिनिगारणेन तत्र
शब्दोपात्ता प्रस्तुतनीराद्यभेदाध्यवसाय इति भेदेऽभेदरूपातिशयोक्तिर

एम

५७

२
 रव्यया प्रज्ञाचक्षुरवेक्ष्यमाणवधि एवमव्याः किला कीर्तयः गीयंते त्वाम
 प्रमंकलयता जातेन बंध्यो दशमूकानां प्रकरेण कूर्मरमणी दुग्धोद
 धेतो धसि अत्रा यो दाहुराणि निदर्शनागर्भ द्वितीयं तु शुद्धम असंबंधे
 संबंधरूपा निशायोक्तितो सिष्याध्ययसितेः किंचिन्मिष्यात्वसिच
 र्थं निष्याप्यंता एकल्यनात्मना विद्विति विशेषेण भेदः प्रस्तुते वार्य
 वाक्यार्थप्रति किंचस्य वार्णानि मूलतितं निगति नीरे सेतु मेषा चिकीर्षति
 प्रस्तुते धर्मिणि यो वार्णनी यो वाक्यार्थस्तमवार्ण पित्वा तत्रैव तत्स रूप
 स्य कंचिदप्रस्तुत वाक्यार्थस्य वार्णानि मूलतितं प्रप्या कथंचित् ददा चिाप
 समागततत्कालोपेक्षित प्रतिनिवृत्तनापि कांत एव शक्त नापकानय

कु.
५५

भ्रमरहेयद्वारणोद्याप्यसावंतः शून्यकरो निषेव्यतइतिआतः कएषग्रहः
इत्याद्यप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणे प्रथमप्रतीतादप्रस्तुतवाक्यार्थोत्प्रस्तुत
वाक्यार्थोवागम्यतेइत्येतन्नघटते अप्रस्तुतेवारणस्यभ्रमरसेव्यत्वनि
राकारणोकर्णचापलमान्नस्यभ्रमरनिद्रासकारणस्यहेतुत्वसंभवेपि
रसनाविपर्ययांतः शून्यकरत्वयोर्हेतुत्वासंभवेनमदस्यप्रत्युत्तत्वे
व्यत्नएतहेतुत्वेनरसनाविपर्ययादीनां तत्रहेतुत्वान्वयार्थंवारणपरस्य
दुःप्रभुरूपविषयक्रोडीकारणोवप्रवृत्तेर्वक्तव्यत्वात् एवंसत्यपि य
द्यप्रस्तुतसंबोधनादिविविधितिविशेषात्तत्राप्रस्तुतप्रशंसायाःअतिशयो
क्तितोभेदोघटते तदान्नापिप्रस्तुतंत्वप्रदेननिर्दिश्यतत्राप्रस्तुतवर्णनारू

राम
५५

५
 तु एवं तर्हि सा रूप्य निबन्धनाः प्रस्तुतप्रशंसाविषयेपि सेवातिशयोक्तिः
 स्यात् अप्रस्तुतधर्मित्वान्नभवतीति चेत् तत्राप्रस्तुतधर्मिवाचकपद
 स्यापि प्रसिद्धातिशयोक्त्युदाहरणे विवप्रस्तुतधर्मित्वकत्वसंभवात्
 नन्वप्रस्तुतप्रशंसायां स रूपादप्रस्तुतवाक्यार्थात्प्रस्तुतवाक्यार्थोऽ
 वगम्यते न त्वतिशयोक्ता विवविषयिवाचके स्तस्यैव विधिपालं द्यते
 इति भेद इति चेत् तर्हि हापि प्रस्तुतागतादप्रस्तुतवतांत रूपाद्वाक्यार्था
 न्नस्तप्रस्तुतवतांत रूपोवाक्यार्थावगम्यत इत्यतिशयोक्तितोभेदो
 तु वस्तुतस्तु सो पूर्वो रसना विपर्ययविधिस्तत्कर्णयोऽप्यपत्नं दृष्टिः
 सामदविस्मृतस्वप्नादिकं किं भूयसोत्तेन वा पूर्वनिश्चितवानसि

कु०
५६

नास्मि सागरम् अत्रापि निदर्शनाभ्यां तिर्नकार्या इदृश्यामत्यासर्प्य नशं व
र्णयितुं मि निप्रस्तुतार्थानुपन्यासात्तत्प्रतिविंवाऽप्रस्तुतार्थवर्ततेनादो
विषमालंकारविन्यासेन च केवलं तात्पर्यस्यागम्यमानत्वात् यथा वा
अनापिदेशः कृतमस्त्वया यवसंतमुक्तस्य दशां वनस्य त्वदाप्तसंकेततया
कृतार्थाश्च व्यापिनानेन जनेन संज्ञा अत्र कृतमोदेशस्त्वया धीत्य
क्त इति प्रस्तुतार्थमुपन्यस्य यवसंतमुक्तवनस्य दशामनायीति तत्प्रतिविंवा
भूतार्थमात्रोपन्यासाल्ललितालंकारः उत्कंठितार्थसिद्धिर्विना यत्नं
प्रहर्षणं तामेव ध्यायते तस्मै निःस्पृहासेव दूतिका उत्कंठा इच्छा विशेषः
सर्वेन्द्रियसुखास्वादो यत्रास्तीत्यभिमत्यते तत्प्राप्तीकं ससंकल्पामुत्कंठा

५

सं

राम

५६

पश्यविद्विदिति विशेषस्य सङ्गावाज्जतोभेदः सुतप्यं घटते च पृथपनीलोत्पलद्वं
 द्वात वापीकापिस्फुरतिगाने तत्प्यं सत्तमपद्येत्यादि सुतु प्रस्तुतस्य कस्य
 चिद्वर्गिणः वाचकेनानिर्दिष्टत्वादतिशयोक्तिरेव एतेनागतजलसेतुवं
 धवर्णनादिषु असंबंधे संबंधवर्णनरूपातिशयोक्तिरस्तीति शङ्कानि
 रस्ता तस्यासति कस्यचं भोक्तव्यमस्मीत्यादावपि तत्प्रसंगात्सा रूप्यति
 बंधनप्रस्तुतवाक्यार्थाच्चातिरूपविद्विदिति विशेषेणालंकारेणैतत्कल्प
 नमिहापितुल्यम् तस्मात्सर्वालंकारविद्विदिति विशेषेणालंकारेणैतत्कल्प
 नमिहापितुल्यम् तस्मात्सर्वालंकारविद्विदिति विशेषेणालंकारेणैतत्कल्प
 नमिहापितुल्यम् तस्मात्सर्वालंकारविद्विदिति विशेषेणालंकारेणैतत्कल्प

कु.
५१

पायसिद्ध्यात्साक्षात्तामः फलस्यच निध्यंजनौषधीमूलं । त्व
नतासाधितोनिधिः फलोपायसिद्ध्यात्त्वत्तान्मध्युपायसिद्धि
नपेक्ष्यसाक्षात्पूलस्येवलाभोपिप्रहर्षणम् यद्यानिध्यंजनसिद्ध्या
मूलिकांवनतस्तत्रैवनिधेर्लाभः यद्यात्रा उचितप्रथममवाप्तं
मृगाक्षीपुष्पौघंश्रितविटपंगुहीतुकामा आरौ दुपद मदभाद
शोकयक्षिमूलं पुनरपितेनपुष्पिताभूत् अत्रपुष्पग्रहणोपायभूत्
रोहणसिद्ध्यात्पदनिधाना तत्रैवपुष्पलाभः इष्यमाणविरुद्धार्थ
संप्राप्तिस्तुविषादनमदीपमुद्योतयेद्यवत्तावान्निर्वाणएवसः यथा
वा एतन्निर्गमिष्यतिभविष्यतिमुप्रभातंभास्वानुदेष्यतिहसिष्यतिपं

राम
५१

कवयो विदु रित्युक्तलक्षणं तद्विषयस्य तदुपायसंप्रादनयत्नं विना सि
 द्धिः प्रहर्षणमुदाहरणं स्फुटम् यथावा मेघैर्मंदमंवांवनभुवः श्यामा
 तमालदुर्मेतत्तंभीरुपंत्वमेवतदिमंराधे गृहं प्रापय इत्यनंदनिदेशत
 श्रुतितयोः प्रत्यध्वकुंजदुमंराधामाधयोर्जयंति ममुनाकूलेरहः के
 लयः अत्रराधामाधयोः परस्परमुत्कंठितत्वं प्रसिद्धं तस्मै अग्रे च
 ग्रंथकारेण निबद्धमित्यत्रोदाहरणे लक्षणानुगतिः वांदितादधि
 कार्यस्य संसिद्धिश्च प्रहर्षणम् दीपमुद्योतयेथावना वदम्पुदितोर
 विः स्पष्टम् यथावा चातकान्निचतुरान्यथः करणान्याचते जलधरं
 पिपासया सोपि पूरयति श्वमंभसा हंत हंत मरुता मुदात्ता यत्नादु

काठिन्यमसृष्ट्या व्यर्थं कुचयोस्तत्सर्ववत्तोधातुनिघत्वदोषोवर्णितः त
 तीयश्लोके तृतीयचतुर्थयो रुदाहरणम् तत्र सज्जनमहिमगुणेन धन
 स्पतदनाश्रयणम् दोषत्वेन राज्ञः क्रोर्प्यदोषेण तत्सेवकानां बंधविना नि
 र्गमनं गुणत्वेन वर्णितम् अनेनैव क्रमेणोदाहरणं भूत एषि यथा यदयं
 स्थसंक्षोभादंसेनां सो निपीडितः एकः कर्ता तदंगेषु शेषमंगं भुवो भरः
 अत्र नैपिका सौंदर्येण तदंशं निपीडितस्पृष्टां सस्पृक्तित्वगुणो व
 र्णितः लोकानंदनचंदनदुमसखिनास्मिन्वने स्थीयताम् दुर्वशेः
 कठिनैरसारहृदये राक्रांतमेतद्दूनं ते ह्यन्योन्यनिघर्षजातदहनज्वा
 लावली संकुलानस्वान्पेव कुलानि केवलमिदं सर्वदहे पूर्वतम् अत्र वे
 एतानां परस्परसंघर्षासंजातदहनभेदकुलत्वदोषेण च ननाशरूपो दो

कजश्रीः इत्थं विचिंतयति कोशगते द्विरेफे हा हंत हंत नलिनीं गज
 उज्जहार एकस्य गुणदोषाभ्यामुल्लासो न्यस्यतो यदि अपि मां पा
 वयेत्साध्वी स्नात्वेतीकृति जाह्नवी कठिन्यं कुचयोः स्रष्टं वां ब्रं
 त्पः पादपद्मयोः तिदंति च विधातारं त्व-क्षौदी चरियो पितैः तदभा
 गं धनस्यैव यन्नाश्रयति सज्जनं लाभो यमेव भूपाल सेवका नोन
 चेद्ध्रुवः कस्यचिद्गुणेनान्यस्य गुणः दोषेण दोषः गुणेन दोषो
 दोषेण गुणो वा यत्र वर्णते स उल्लासः द्वितीयां मायस्योदाहरण
 म् अत्र पतिव्रता महिमा गुणेन तत्तन्ना न तो गंगा याः पावनत्वगुणे
 वापितिः द्वितीयश्लोके द्वितीयस्योदाहरणम् अत्र राक्षोधादीषु पला
 यमानानां मरियो पितं पदयोर्धावनपरिपंथिमा र्दवदोषेण तयोः

कु.
६.

यत्तयोपकृतं हरे नरः प्रत्युपकारार्थी विपतिमभिकांक्षते इयं हनुमंतं प्रति
राघवस्योक्तिः अत्र प्रत्युपकाराभावो दोषः तदभ्युपगमहेतुर्गुणविप
त्याकांक्षाया प्रसक्तिः सा च व्यतिरेकमुखप्रयुक्तेन सामान्येन विशेषसम
र्थनरूपेणार्थान्तरत्यासेन दार्ष्टान्त्या यथावा भजे स भवदंति कं प्रकृतिमेत्य
पेशाचिकीर्तिमित्यभारसंपदं प्रथ्यना यथाप्यामहे भवद्भवनदेहलीविक
रुतुं दुदं राह नित्रु रन्नु कट कौटि निर्मघवदादिभिर्भूयते लेशः स्याद्दोषगुण
यो गुणदोषत्वकल्पनम् अखिलेषु विहंजेषु हंतस्व बंद चारिषु शु कपंज
रबंधस्तैः प्रधुराणंगिरां फलम् दोषस्य गुणात्त्वकल्पनं गुणदोषत्वकल्पनं
चलेषः उदाहरणं एराज्ञो बहुमते विविदुषि पुत्रे चिरं राजधान्या प्रवसति तद

दोषस्याप्राप्तोत्ततीया र्द्धम य० मयुक्तिश्चैदंतर्मदयति सुधीभूय सुपियः कि
 मस्यानामस्यादलसपुरुषानादामोः यथा पूनात्तद्वत्प्राप्तमणीयापिराम
 एणी कुमाराणामंतः करणहणनेव कुरुते त्वंचेतसंचरसेव छेणलपुताका
 नामदिगंतिनां व्यालेः कंकणभूषणानि कुरुष्वेहानिर्नहेन्नामपि मूर्धन्यं
 कुरुष्वेजडां शुभमयशं किं नाम लो कत्रयी जीपस्यां वुजवां धवस्य जगतामी
 शोसि किं ब्रूमहे अत्राथेकवितारमणीगुणाभ्यामलसवाल हृदयोत्ताम
 रूपगुणभावो वर्णितः द्वितीये परमेश्वरानंगीकारदोषेण दिग्गजानां
 लक्ष्मणारूपो दोषाभावो वर्णितः दोषस्याभ्यर्धनानुज्ञातत्रैव गुणदर्शनात्
 विपदः संतुनः सश्वत् यासु संकीर्त्यते हरिः यथावा मय्येव जीर्णं यातु

दी

कु. प्रस्य षुदो गुणी करणस्य गुणस्य दोषीकरणस्य चाभावात् तत्रान्यगुणदोषा
 ६२ भ्यामन्यत्र गुणदोषयोः प्रतीतेः विषये क्येपि इंदोर्लक्ष्मत्रिपुरजयिनः
 कंठस्तलं मुगारिर्दिग्ना गानां मदजलमयीभांजिगंडुस्थलानि अद्या
 प्युर्वीवलपतिलकश्यामालिप्मानुलिप्ताभ्यामासंते तदधवलितं
 किंपशोमिस्त्वदीयैः इत्याद्युदाहरणेषु लेशस्यास्पर्शनात् अत्रादि
 इंदुलक्ष्मादौ धवलीकरणभावदोष एव गुणत्वेन न पर्यवस्यति किं
 तु पारिस्व्या रूपेण ततो न्यत्सर्वधवलितमित्यन्यो गुणः प्रतीयते
 क्वचिद्वा जस्तुत्युदाहरणेषु दोषीकरणसत्त्वेऽपि स्तुतेर्विषयोत्तर

स्य चाटु कारिता गुण एव दोषत्वेन वर्णितः न चाद्यश्लोके स्तुतिर्निर्दिष्टा
 पर्यवसायिने द्वितीयश्लोके निंदास्तुतिर्यवसायिनीति व्याजस्तु
 तिराशंकनीया एजप्रकोपः पर्यवसायिनिर्दिष्टास्तुतिरन्याविदितं लेखितं
 शत एवोद्घाटने न ततो विशेषादिति वस्तुतस्तु इदं व्याजस्तुतिः सदावेपि
 न दोषः न ह्येतावन्ताले शत्रोः व्याजस्तुत्यंतर्भावः प्रसज्यते तदसंको
 र्णयोऽपिलेशोदाहरणयोर्दक्षितत्वात् नापि व्याजस्तुतिः शत्रोः तर्भा
 वः प्रसज्यते भिन्नविषयव्याजस्तुत्युदाहरणेषु कस्त्वं वानं एमजं भवने लेखितं
 स्वार्थसंवाहको यद्वक्तुं मुदुरीक्षासेन धनिनां वृषेन चाटुः कृषेत्यादि

६३

नास्या ननु भो पुग्मविपुलाः नामकत्वरूपसूच्यार्थसूचनं मुद्रा य
 यप्यत्र ग्रंथे वृत्तनाम्नो नास्ति सूचनीयत्वं तथा प्यस्योत्तरार्द्धस्य लक्ष
 लक्षणयुक्तबुद्धः शास्त्रपातित्वेन तस्य सूचनीयत्वं मल्लीतितदभि
 प्रायेण लक्षणं योज्यम् एवं नवरत्नमालायां तदन्तीनां नाम निवेशने
 न तत्तन्नापिका नाति सं सूचनम् न च त्रमा लाया मग्न्यादि देवता
 नामभिर्नेतृ न च त्र सूचनमित्यादावयमेवा लंकारः एवं भारकेषु
 वक्ष्यमाणार्थसूचकेष्वपि क्रमिकं प्रकृतिर्यानां न्यासं रत्ना वली विदुः
 चतुरास्यः पतिर्लक्ष्म्याः सर्वज्ञस्त्वं महीपते अत्र चतुरास्यादिपदैर्वर्ण
 नीयस्य बुद्धविष्णु रुद्रात्मता विप्रतीयत इति प्रसिद्धं सदृशं कानां ब्रह्मा

16
 ती
 प्रपि प्रपते यथा सर्वदा सर्वदोसीति निश्चयात्वं कथ्यते बुद्धेः नारयोले
 भिरे **स** च नवदाः परयोधितः अत्र हि वाच्ययानि दयापरि संख्या रूपेण
 ततो न्यत्सर्वमभिमतमर्थिनो दीनारादि दीयत इति स्तुत्यं तरमपि प्रती
 यते एवं च पेक्षदाहरणेषु कस्ते शौर्ष्यमद्दोयोद्गुमित्यादिषु गुणदोषकर
 णादिकमेव व्याजस्तुतिरूपतया वनिष्यते तत्र लेशा व्याजस्तुत्योः सं
 करोस्तु इत्यमेव हि व्याजस्तुत्यप्रस्तुतप्रशंसयोऽपि प्राक् संकरोद
 शितः सूच्यार्थस्तु च तं मुद्राप्रकृतार्थपरैः परैः नितं वगुर्वीतरुणी
 इगुगमविपुलाचसा अत्र निषिकावर्णनपरिणयुगमविपुलापदे

कु.
६७

निवेशनेपिरत्नावल्यलंकारः ^{प्र}कृतात्स्वयं विना क्रमिकतत्तन्नाम्नां श्लेषभंग्या
निवेशनेप्ययमेवालंकारः तद्गुणः स्वगुणत्यागादत्यदीयगुणग्रहः पद्मरागाय
तेनासासौतिकेतेधरविषा यथावा वीरत्वादिपुष्पमणिपरिधातुं पल्लवानिसंस्य
श्यनहरतिवनभुविनिजकरसह रुचिरवचिता नियां उपत्राधिया पुनः स्वगुण
संप्राप्तिः पूर्वरूपमुदाहृतम् हरकंठंशुलिप्तोपिशेषस्त्वय्यशसासितः यथावा
विभिन्नवर्णागरुडाग्रजेन सूर्यस्यैरथ्याः परितः स्फुरन्त्यारत्नैः पुनर्पत्ररु रथगोष्ठारः
चारुचंस्वाप्तातिन्यिरैवंशकरीरतीलैः अपमेवतद्गुणशक्तिकेचिच्चाजडापू
र्ववस्थानुवृत्तिश्चाविक्रते सति वस्तुनिदीपेतिर्वापिते प्यासीत्कांचीटलैर्म
हन्महः लक्षणेचकाएत्पूर्वरूपमितिलक्ष्यवाचकपदानुवृत्तिः यथावा

दीनां क्रमेण निवेदयितुं शतं रत्नावली यथा वा रत्नासाग्रीयलांढ्रने कठिनता
 वा सेरसा लिङ्गीते प्रल्हादे कर से क्रमा उपचिते भूभद्र हत्वा यदे कोकस्य
 द्विती भोग भानि जनिता तं गेखली तो न्मुखे भाति श्रीर मणा व ता दशकं
 वाले भवत्याः साने प्रसिद्ध सह पाठानां प्रसिद्ध क्रमानु सरणो प्ययमे वाले
 कारः यथा यस्य वह्नि मयो ह दयेषु जल मयो लोचन घुटेषु मारुत मयः श्व
 सितेषु चामा मयो गेषु आर्क शमयः शत्यता सुपचमदा भूत मयो नृत्त इवा
 रश्म्यताति हत प्रतिसामंतांतः पुरेषु प्रतायः एव मघ लोक नवग्रहा दीनां
 प्रसिद्ध सह पाठानां यथा कचंचि न्यं त्र कृतोपमानो परं ज कर्तदि प्रकाशेण

कु.
६५

एषादोदोषप्रतिपक्षवाची अन्यगुणोत्तान्यत्र गुणोदयतदनुरदयोचनतस्व
वगुणस्य संक्रमणसंक्रमणे किं नु सद्रूपदेशेन सदसार्थिष्ययोर्ज्ञातो न्यत्य
नत्यतीतद्रुणतद्रुणयोः पुनर्गुणशब्दो रूपरसगंधादिगुणवाची तत्रान्यदीय
गुणग्रहरणग्रहणे चरकस्यटिकवस्त्रमालिन्यादित्यायेतान्यदीयगुणैवानु
रंजनाननरंजनैविवक्षिते तच्चैवचोदहरणानिदर्शितानि यद्यप्यवक्षालं कृति
एतद्रुणश्च विशेषोक्तिविशेषावेव कार्यजननिर्विशेषेक्तिः सतिपुष्कलका
रणे इति तत्सामान्यलक्षणक्रांतत्वात् तथापि उल्लासतद्रुणप्रतिद्वंद्वि
नाविशेषकारेणातंकारंतरतया परिगणिताविति ध्येयम् आकृतिद्रुस

20
 हारं खड्गमिश्रवतं वदिरपि प्रस्विन्नगंडैर्गजैरंतः कंचुकमिलं सन्माणिध
 रैरध्यासिताभ्रमयः आक्रांतं महिषीभिरेव शयनं त्वद्विद्विषां प्रदिरे एजन्ते
 वचिरंतनप्रणविनीशस्येपिशय्यास्थितिः संगतिन्यगुणानंगीकारमादुर
 तद्गुणमचिरं शान्तिमिच्छतेति हितोपिनरुज्यसि यथावा गंडाभोगे विहर
 तिमदैः पिच्छिलेदिगा जानां वै रिस्रीणां नयनकमलैष्वंजनानि प्रसार्धि
 यद्यप्येषादिमकरकण्ठैस्तसौवस्ति कीर्ते कीर्तिर्दिक्षु स्फुरति तदपि श्री
 वसिंहसिंहीदूतननुचान्यगुणेनान्यत्रगुणेदयानुदयरूपाभ्यामुल्लासा
 वत्तालंकाराभ्यां तद्गुणतद्गुणयोः को भेदः उच्यते उल्लासावत्तालंकारयोर्ग

कुं

६६

रुक्मिणमगुणसाम्याद्भेदानध्यवसायः द्वितीयेदाहरणेचंद्रिकाभि
सारिकाणां धवलिमगुणसाम्याद्भेदानध्यवसायः

२२
 गणोत्कर्षोत्तुगुणः परसन्निधेः नीलोत्पलानिदधते कटाक्षैरतिनीलताम
 यथावा (नृपतिर्नीलोत्पलानिदधते कटाक्षैरतिनीलताम) कपिपिचकापि- र
 शापनमदमतोव। श्रीकेतसंदर्भः अपि च पिशाचग्रस्तः किं वृत्तोवे
 कृतंतस्य अत्र कपित्वजात्या स्वतः सिद्धस्य वैकृतस्य मद्यसेवादिभिरु
 त्कर्षः प्रीलितं परिहादृष्याद्भेद एव न लक्ष्यते एतेनालसिला नायाश्च
 रणे सहजारुणे यथावा मल्लिकामाल्यभारिण्यः सर्वगीणार्द्रचंदनः क्षी
 मवत्यो न लक्ष्यते ज्योत्स्नाया मति सारिकाः अत्राद्ये च एणाल क कस्यो

न्यद्वयो धन्यो जनः प्राकृतः दंष्ट्रित्वत्रोदाजहार युवैषगुणवान् एजा
 योऽप्यसौ पतिरुज्जितः एणोत्सवे मनः सक्तं यस्य का मोत्सवादपि च यत्नो नि
 दयश्चासौ जनः किं तेन मे सारि आगः प्रप्राजनायैव चाटवो येन शिदि
 ताः अर्त्रेद्ये श्लोके एत्तो वीरोत्सेकस्तुतिः कन्यायान्तिरंतरं भो गान्निर्वि
 विद्योः दोषत्वेन प्रतिभासतामित्यभिप्रेत्य विदधसख्या राजकोपघरि
 जिहिर्षया स एव दोषो गुणत्वेन वर्णितः उत्तर श्लोके सखीभि रूपदिष्टं
 मानं कर्तुं प्रशक्तया पिता साम प्रतो मानय रिग्रहा गुणं प्रतिज्ञायत द
 निर्वीहमा शंकमानया सखीनामुपहासं परिजिहीर्षत्या तापिकथात

२१
 श्रीनोत्कंठितस्य गद्गदस्थितस्य विगुर्वचनम् प्रस्तुतप्रशंसा रूपं तत्र प्रथ
 माद्वैश्वर्यं विद्वद्गार्भं न वक्तुं तस्य दोषस्य स्वद्वन्द्वचरणानु कूलतया गुणत्वं
 कल्पितम् द्वितीयाद्वैश्वर्यमधुरभाषितस्य गुणस्य यं जरवं धहेतुतया दोषत्वं क
 ल्पितम् न चात्र व्याजस्तुतिराशंसनीया न ह्यत्र विज्ञांतराणां स्तुतिरपि ॥
 १३ जैननिंदायां कस्य निंदा व्याजैर्न स्तुते चर्तित्यर्थं किन्तु पुत्रदर्शनोत्कंठित
 स्य दोषगुणयोर्गुणो दोषत्वाभिमान एवात्र श्लोको निवद्धः यः संतः सच्चिरितो
 दयव्यसनिनः प्रादुर्भवद्यंत्रणाः सर्वत्रैव जनापदं च किं ता जीवंति दुःखं स वा
 या अत्युत्पन्नमतिः कृतेन न सता नैवा सता व्याकुलो युक्ता युक्त विवेकश्च